Ἀριθ. 4090

Δηλοποίησις Πλειστηριασμοῦ

Συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν Δημήτριος Καλιοντζῆς.

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν

Τὴν ἀπὸ 10 τρέχοντος μηνὸς καὶ ἔτους πρὸς ἐμὲ αἴτησιν τῶν Ἑλένης Γ. Σκουζὲ καὶ Δεσποῦλας Βαϊλάνη ὡς ἐπιτρόπου τῆς ἐγγονῆς της Ἀναστασίας, ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος Δημητρίου Καψάλη, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται ὅπως προβῶ εἰς τὸν πλειστηριασμὸν τῶν ἐν Πειραιεῖ κατὰ τὴν λίμνην Ζέαν κειμένων τεσσάρων συνεχομένων οἰκοπέδων τοῦ Δημητρίου Καψάλη, τῶν ὁποίων ὁ πλειστηριασμὸς ἀνεβλήθη ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμων τοῦ Δ. Καψάλη κατὰ τὴν 18 Ἰανουαρίου ε. ε. συμφώνως μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 3414, ἔκθεσίν μου. 2) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 3751 (1880), ἀπόφασιν τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν δι' ἧς διετάχθη ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῶν ἀνωτέρω οἰκοπέδων καὶ διωρίσθην ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος. 8) Τὰς ὑπ' ἀριθ. 3369 τῆς 28 Δεκεμβρίου 1880 καὶ 3414 τῆς 18 Ἰανουαρίου 1881 ἐκθέσεις μου ἐξ ὧν δηλοῦται ὅτι ἐνηργήθησαν ἅπασαι αἱ προαπαιτούμεναι διατυπώσεις συμφώνως μὲ τ' ἄρθρ. 967 καὶ ἑπόμ. τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἰδὼν τ' ἄρθρ. 1077 τῆς Πολ. Δικονομίας

Δηλοποιῶ ὅτι ὁ ἀναβληθεὶς Πλειστηριασμὸς τῶν ἐν Πειραιεῖ κατὰ τὴν λίμνην Ζέαν τεσσάρων συνεχομένων οἰκοπέδων τοῦ ἀποβιώσαντος Δημητρίου Καψάλη ἀπαρτιζόντων ὁμοῦ τὸ ἐννενηκοστὸν τέταρτον (94) οἰκόπεδον συγκείμενον ἐν ὅλῳ ἐκ πήχεων τεκτονικῶν τετραγωνικῶν χιλίων ἑξήκοντα ἑνὸς (1061) καὶ συνορευομένων γύρωθεν μετὰ ὑπ' ἀριθ' 95, 96 καὶ 97 οἰκόπεδα, μὲ θάλασσαν, δρόμον καὶ οἰκόπεδα διαφόρων γενήσεται ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου πλατεία τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος (τόπον συνήθη τῶν πλειστηριασμῶν) τὴν προσεχῆ Κυριακὴν δεκάτην ὀγδόην τρέχοντος μηνὸς καὶ ἔτους μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, ἀρχομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀπὸ τῆς 10 π. μ. καὶ λήγοντος τὴν δωδεκάτην τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Ἡ κατακύρωσις θέλει γίνει εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφοράν, διδομένου σημείου διὰ σκηπανίου παρὰ τοῦ κήρυκος. Τὰ χρήματα θέλουν μετρηθῇ ἀμέσως εἰς ἐμὲ ἅμα τῇ κατακυρώσει, ἄλλως γενήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος τοῦ τελευταίου πλειοδότου. Ὡς πρώτη δὲ προσφορὰ θέλει χρησιμεύσει ἡ παρὰ τῶν ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμων τοῦ Δ. Καψάλη δοθεῖσα, ἤτοι δραχμαὶ τρεῖς (3) δι' ἕκαστον τεκτονικὸν τετραγωνικὸν πῆχυν. Καλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος οἰκοπέδων νὰ προσέλθωσιν κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ πλειοδοτήσωσιν,

Ἡ παροῦσα δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐφημερίδος «Νέαι Ἰδέαι» διακηρυχθήσεται δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν δωδεκάτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ὀγδοηκοστοῦ πρώτου ἔτους.

Ὁ Συμβολαιογράφος
Δημ. Καλιοντζῆς.
ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Ἐν Ἀθήναις αὐθημερὸν
Ὁ Συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν
(Τ. Σ.) **Δημ. Καλιοντζῆς.**

Ἐπαναληπτικὴ
Δηλοποίησις πλειστηριασμοῦ.
Ὁ
Παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Πρωτοδίκαις Δικαστικὸς κλητὴρ Ἀλέξανδρος Μαρίνης
Δηλοποιῶ ὅτι·

Ὁ τῇ αἰτήσει τῆς ὀφειλέτιδος Ἀφροδίτης Γ. Τραγῆ τρὶς ἀναβληθεὶς πλειστηριασμὸς τῆς κατασχεθείσης οἰκίας της κειμένης ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν συνοικίαν Γερανίου ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἁγίου Γεωργίου καὶ ἀνωνύμου, ἐπισπευδόμενος ὑπὸ τῆς Χαρικλείας χήρας Ἀριστ. Μπαλάνου, θέλει γίνει ἀφεύκτως τὴν δεκάτην ὀγδόην 18 Ὀκτωβρίου ε. ε. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 π. μ. μέχρι τῆς 12 τῆς μεσημβρίας ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Δ. Καλιοντζῆ ὑπὸ τὰς ἐν τῇ ἀπὸ ἑβδόμης Μαΐου ε. ε. δηλοποιήσει μου ἐκτεθέντας ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις.

Ἑπομένως εἰδοποιῶ τὸ κοινὸν ὅπως οἱ βουλόμενοι προσέλθωσι κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ πλειοδοτήσωσιν.

Ἀντίγραφα τῆς παρούσης τοιχοκοληθήσονται εἰς τὴν θύραν τοῦ Εἰρηνοδικείου Βορείου καὶ Νοτίου πλευρᾶς Ἀθηνῶν, καὶ εἰς τὴν θύραν τῆς ὀφειλέτιδος καὶ δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐφημερίδος· Αἱ «Νέαι Ἰδέαι».

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 13 8βρίου 1881.

Ὁ Κλητὴρ
Ἀλέξ. Μαρίνης.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΟΥ
ΔΗΜ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐκομίσθησαν ἐσχάτως ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης ποικίλαι συλλογαὶ χειμερινῶν ὑφασμάτων, κομψῶν, στερεῶν καὶ χρωματισμῶν διαφόρων.

Εἶναι γνωστὴ ἡ φιλοκαλία, ἡ χάρις τῆς ἐργασίας, ἡ στερεότης καὶ ἡ μετριότης τῶν τιμῶν τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Ἠλιοπούλου.

Νέος τις ἄπορος ζητεῖ οἰκίαν ἐν ᾗ νὰ ὑπηρετῇ ἢ να προγυμνάζῃ τέκνα ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ ν' ἀκολουθῇ τας σπουδάς εἰς τὸ Διδασκαλεῖον. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

Κήρυγμα. Εἰς τὸ μεσαῖον πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Λάνδερερ, παραπλεύρως τῆς Ἀκαδημίας, ὅπου ὁ κ. Δ. Ζ. Σακελλάριος κατοικεῖ κηρύσσεται ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν ἀπὸ τὰς 9—10 π.μ. καὶ ἀπὸ τὰς 4—5 μ.μ. Τὴν δὲ Τετάρτην τὸ ἑσπέρας ἀπὸ τὰς 7—8. Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ
Κ. ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ = ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ
ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ — ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ

Εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν τοῦτο κατάστημα τοῦ γνωστοῦ παρὰ τῇ φιλοκάλῳ Ἀθηναϊκῇ κοινωνίᾳ κ. Χουτοπούλου, ἐκομίσθησαν πλουσιώταται συλλογαὶ εἰδῶν πολυτελείας, τόσῳ κομψῶν καὶ μετὰ τόσης λεπτῆς καλαισθησίας ἐξειργασμένων ὡσεὶ ἦσαν συλλογαὶ λυρικῶν ποιήσεων. Διότι ἀληθῶς τὸ κατάστημα τοῦτο εἶναι θελκτικὴ ποίησις.

Εὑρηνται ἀκόμη ἐν αὐτῷ καὶ ἅπαντα τὰ ἐργαλεῖα τῆς οἰκιακῆς τῶν δεσποινίδων λεπτουργικῆς, Σχέδια καλλιτεχνικώτατα, λεπτοὶ πρίονες πρὸς 40 λεπτὰ ἡ δωδεκὰς κτλ. κτλ.

ΜΕΤΡΙΟΤΗΣ ΤΙΜΩΝ

ΝΕΟΝ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΝΑΠΟΛΕΟΝΤΟΣ ΒΙΑΤΖΙΝΗ
Λεωφόρος Πανεπιστημίου
(ὀλίγον ἄνωθεν τοῦ Ἀρσακείου)

Ὁ ἀγαπῶν τὴν στερεότητα τῶν ἐνδυμάτων, τὴν κομψότητα αὐτῶν, καὶ τὴν οἰκονομίαν ἂς ἐπισκεφθῇ τὸ ἄνω κατάστημα.

Τιμαὶ ἀληθῶς μέτριαι
ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ χειμερινὴ φρ. **75.**
ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ φθινοπωρινὴ » **65.**

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη κατάστημα τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ἀλεβυζάκη πωλοῦνται καὶ ἐνοικιάζονται κλειδοκύμβαλα καὶ φισαρμόνικαι, παρεχομένης πάσης εὐκολίας εἰς τοὺς προσερχομένους.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ὁ κ. **Ἰωάννης Πέτρος Λαμπὲλ** διδάσκαλος τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ἀγγέλλει ὅτι πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀρχαρίων θέλει σχηματίσει ἰδιαιτέρας τάξεις πρὸς ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς. Δίδακτρα προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν δραχ. **30.**

Προσέτι δίδει μαθήματα καθ' ἑκάστην κατ' οἶκον ἀντὶ δρ. **45** κατὰ μῆνα, τρὶς δὲ τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ δραχ. **25.**

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὴν οἰκίαν του κειμένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἄνωθεν τοῦ καπνοπωλείου Β. Σιαπάτου καὶ τοῦ κουρείου Π. Φιλιππίδου.

ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ
πρὸς ἐκμάθησιν
ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΚΗΣ

ἐντὸς ἓξ μηνῶν
μετὰ πλήρους διδασκαλίας τῆς ῥητορικῆς αὐτῶν

Δίδακτρα προπληρωτέα κατὰ μῆνα
νέαι **δραχμαὶ 10**

Ι. ΦΩΚΑ-ΖΕΝΟΣ
Διδάκτωρ τοῦ ἐν Ρώμῃ Πανεπιστημίου

29—Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου—**29**

ΣΗΜ.—Δέχεται προσέτι ὁ αὐτὸς καθηγητὴς οἰκοτρόφους διὰ τὴν πλήρη ἐν ταῖς γλώσσαις ἐξάσκησιν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ πλῆρες καὶ ἐν καλῇ καταστάσει π ω λ ε ῖ τ α ι εἰς μετρίαν τιμήν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν.

ΛΟΥΤΡΑ
ΤΟΥΡΚΙΚΑ καὶ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ

Ἐπισκευασθέντων ἤδη ἐντελῶς καὶ τῶν ἄνωθι τοῦ Μενδρεσὲ **Εὐρωπαϊκῶν Λουτρῶν**, ἐδόθησαν καὶ ταῦτα εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ.

Τιμαὶ προσδιορίσθησαν αἱ ἑξῆς:
ἀπὸ 1— 5 λουτρῶν Δρ. 1:25 ἕκαστον
ἀπὸ 5—15 » » 1:15 »
ἀπὸ 15—30 » » 1:— »
δίδονται δὲ καὶ θειοῦχα, ἁλατοῦχα, σιδηροῦχα κλπ. προστιθεμένης μόνον τῆς ἀξίας τοῦ φαρμάκου ἤτοι λεπτὰ 30 δι' ἕκαστον λουτρόν.

Ἅπαντα τ' ἀνωτέρω προπληρωτέα.

Σ. Ν. ΖΑΒΙΤΣΑΝΟΣ
ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΟΣ ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ

ΚΙΝΙΝΗ
ΧΗΜΙΚΩΣ ΚΑΘΑΡΑ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ
Τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσαχθεῖσα
ΚΟΠΤΕΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΤΟΝ ΠΥΡΕΤΟΝ
Πωλεῖται εἰς ἀγγεῖα τῶν 18 γραμμαρίων
!! Εὐωχίας Εὐκαιρία !!

Ν. ΚΑΡΑΠΑΤΕΑΣ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

Ὁ φιλόκαλος γνωστὸς ἐμπορορράπτης **Ν. Καραπατέας** ἐφοδιάσας (τὸ ἀπέναντι τῆς πρώην Ὡραίας Ἑλλάδος καὶ ἄνωθεν τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Γ. Λεώνη κείμενον κατάστημά του) μὲ διάφορα ὑφάσματα haute nouveauté τσόχας καὶ κασμίρια ἐν γένει ἀρίστης ποιότητος καὶ γούστου, ὑπόσχεται τοῖς προσερχομένοις ἐξαίρετον ἐφαρμογὴν καὶ εὐθηνίαν εἰς τὰς τιμάς.

Ὅθεν ἂς σπεύσωσιν οἱ ἐπιδιώκοντες τὴν κομψότητα στερεότητα καὶ εὐθηνίαν τῶν ἐνδυμάτων.

Ἐπὶ τῆς εἰσόδου κρέμεται παμμεγέθης ψαλὶς ὡς διακριτικὸν σημεῖον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἄνω πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ν. Ροδολοπούλου, ὁδὸς Ἀκαδημίας.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΚΑΤΟΠΤΡΩΝ
ΑΔΑΦΩΝ ΠΑΤΗΧΑ
Ὁδὸς Ἑρμοῦ
ΕΚΑΤΟΓΧΕΙΡ

Τὸ ἀνωτέρω γνωστὸν ἐργοστάσιον λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ φιλόκαλον κοινὸν τῆς τε Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας ὅτι τελειοποιηθὲν καὶ πλουτισθὲν ἐσχάτως διὰ τῶν τελειοτέρων μηχανημάτων ὅπως τὰ ἐν Παρισίοις τελειότερα ἐργοστάσια, ἀναλαμβάνει παντὸς εἴδους ἐργασίαν εἰς τιμὰς κατὰ 20]ου ἔλαττον ἀπὸ πρότερον ἤτοι.

Αον Παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους κάτοπτρα.

Βον Ἔπιπλα ἐπίχρυσα πολυτελῆ παντὸς εἴδους.

Γον Κορνίζας παραθύρων ἐπίσης.

Δον Κοσμήματα δι' ὀροφὰς καὶ τοίχους οἰκιῶν, διαφόρου ρυθμοῦ.

Εον Κρύσταλλα εἰς οἷον δήποτε μέγεθος λευκὰ καὶ ἀργυρωμένα.

ΣΤον Πλαίσια εἰκόνων ἐλαιογραφιῶν καὶ ἄλλων διαφόρων σχημάτων.

Τιμολόγιον ἔκ τε τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλεται εἰς τὸν ζητήσαντα.

ΠΥΡΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ο ΗΛΙΟΣ

THE SUN FIRE OFFICE

Ἱδρυθεῖσα ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὸ ἔτος
1710

Ἡ ἑταιρία αὕτη ἀσφαλίζει σχεδὸν πᾶν εἶδος ἰδιοκτησίας εἰς τὰ τρεχούμενα ἀσφάλιστρα.

Τὸ ἀσφαλισθὲν ποσὸν κατὰ τὸ 1879 συμποσοῦται εἰς λίρας ἀγγλικὰς 262,492,461.

Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τῆς ἑταιρίας ἱκανοποιεῖται ἐνταῦθα διὰ τοῦ πράκτορος πληρώματος ἀκριβῶς καὶ προθύμως.

Ἡ ἑταιρία ἀναγνωρίζει τὴν δικαιοδοσίαν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.

Ἡ ἑταιρία δέχεται πενταετεῖς ἀσφαλείας προκαταβαλλομένων ἀσφαλίστρων τεσσάρων ἐτῶν.

Κυρ-ακῷ καὶ Σία ἐν Πειραιεῖ.
Δ. Ἀγγελοπούλῳ ἐν Πάτραις.
Γαβριὴλ Μακρῆς ἐν Ζακύνθῳ.
Ι. Ε. ΜΑΣΣΩΝ Πράκτωρ ἐν Ἀθήναις.

Σημ. Τὰ Συμβόλαια τῆς Ἑταιρίας ταύτης δέχεται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. **71.**

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ
Ξ. ΒΑΘΗ
ἑκάστη φιάλη λεπτὰ **40**

Πρὸς εὐκολίαν τῶν οἰκογενειῶν, ξενοδοχείων, καφενείων κλπ. ἔχει **Ἀποθήκην Ζύθου** εἰς τὸ κατὰ τὰ Χαυτεῖα παράρτημα αὐτοῦ· αἱ παραγγελίαι ἐκτελοῦνται δι' ἐπίτηδες ὑπηρέτου, ὅστις μεταφέρει τὸν ζῦθον καθ' ἑκάστην εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα.

Δέχεται παραγγελίας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ὅπου προσεγγίζουν ἀτμόπλοια.

Πωλεῖ καὶ **ζυθόχορτον** διὰ τοὺς πάσχοντας τὸν στόμαχον καὶ μαγιὰ μπύρας.

Ζητοῦνται ἐργάται διὰ τὸ ζυθοποιεῖον Βάθη.

ΠΑΤΣΑΣ

Κάτωθεν τοῦ παρὰ τὰ Χαυτεῖα ξενοδοχείου ἡ «Θράκη» καὶ ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Σωτηροπούλου δίδεται **πατσᾶς** καθαρώτατος καὶ κατὰ τὴν τελειοτάτην μαγειρικὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὡς καὶ διάφορα κρύα φαγητὰ καὶ ποτά.

Τὸ κατάστημα μένει καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἀνοικτόν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ»

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ — ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ — ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐν Ἀθήναις ἐτησία..........	Δραχ. ν. 12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις........	» » 16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ............	Λ. Τουρ. 1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ......	Φράγκα 25

ΕΤΟΣ Δ'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1060
ΑΘΗΝΗΣΙ, — 15 Ὀκτωβρίου 1881 — ΠΕΜΠΤΗ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
Δι' ἕκαστον στίχον .... Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΤΥΝΙΣ, 14)29 Ὀκτωβρίου.—Ὁ στρατηγὸς Σουσσιὲ φθάσας εἰς Τζεβιδίνα ἀπήντησε μικρὰν ἀντίστασιν.

ΚΑΒΟΥΛ, αὐθημερόν.—Ἐπιβεβαιοῦται ὅτι ἡ πόλις Χεράτ ἐκυριεύθη καὶ ὅτι ὁ Ἐγιοὺπ κατέφυγεν εἰς τὴν Περσίαν.

HAVAS.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14)26 Ὀκτωβρίου.—Οἱ ἰρλανδοὶ γαιοκτήμονες συνενοῦνται πρὸς ἀμοιβαίαν αὐτῶν ὑπεράσπισιν.

Ἡ ἐν Τρανσβάλῃ συνέλευσις ἐνέκρινε τὴν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν σύμβασιν.

Λέγεται ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας θέλει ἀνταποδώσει τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου.

REUTER.

Η ΚΥΠΡΟΣ

Ἐκ Λεμησσοῦ τῆς Κύπρου γράφουσιν εἰς τοὺς «Καιροὺς» τοῦ Λονδίνου τὰ ἑξῆς ὑπὸ ἡμερομ. 8 Ὀκτωβρίου:

«Ἓν τῶν σπουδαιοτάτων καὶ χρησιμωτάτων ἐκ τῶν δημοσίων ἔργων, ἅτινα μέχρι τοῦδε ἐξετελέσθησαν κατὰ τὴν ἐν Κύπρῳ ἀγγλικὴν διοίκησιν, ἐνεκαινίσθη χθὲς ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἁρμοστοῦ Σὶρ Biddulph, ἐν Λεμησσῷ. Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἀκμαίου τούτου ἐμπορικοῦ λιμένος, πρωτευούσης μιᾶς τῶν πλουσιωτάτων διαμερισμάτων τῆς νήσου καὶ τὸ κέντρον τοῦ ἐμπορίου τῶν οἴνων καὶ τῶν κερατίων, ἀείποτε παρεκωλύετο ἐκ τῶν δυσκολιῶν καὶ τῆς ἀβεβαιότητος τῶν μέσων τῆς φορτώσεως, ἅτε δὴ τοῦ λιμένος κεκτημένου ἀτελέστατα συγκοινωνίας μέσα μεταξὺ τῶν πλοίων καὶ τῆς παραλίας. Ἡ κατασκευὴ στερεᾶς τινος σιδηρᾶς προκυμαίας ἤρξατο κατὰ τὸ παρελθὸν ἔαρ, καὶ τὸ ὅλον ἔργον, 600 ποδῶν μήκους, ἐπερατώθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν. Οὐδεμία δὲ ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἡ πολύτιμος αὕτη προσθήκη εἰς τὰ πλεονεκτήματα τοῦ λιμένος, τοῦ μόνου τοῦ εἴδους τούτου μεταξὺ Ἀλεξανδρείας καὶ Κων)πόλεως, μεγάλως θέλει συντελέσει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς εὐημερίας τῆς Λεμησσοῦ, ἧς τὸ ἐμπόριον γοργῷ τῷ βήματι αὐξάνεται.

Ὁ Μ. Ἁρμοστής, κατὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ μετὰ τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων δοθὲν συμπόσιον, εἰς ὃ εἶχε προσκαλέσει τοὺς κυριωτάτους τῆς νήσου κατοίκους, Ἄγγλους τε καὶ ἰθαγενεῖς, ἐδράξατο τῆς εὐκαιρίας τοῦ νὰ ἀναθεωρήσῃ τήν τε παροῦσαν κατάστασιν καὶ τὸ μέλλον τῆς νήσου, ἰδίως δὲ τοῦ διαμερίσματος τῆς Λεμησσοῦ. Προπιὼν εἰς τὴν «εὐημερίαν τῆς Λεμησσοῦ», ὁ Μ. Ἁρμοστὴς παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἀνάγκη, ἥτις ὑπὸ πάντων εἶχεν ἀναγνωρισθῇ, ὅπως κατασκευασθῇ προκυμαία τις, ἦτο τεκμήριον τῆς προόδου, ἣν ἡ πόλις ἐπετέλεσε κατὰ τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν. Τὴν πρόοδον δὲ ταύτην κατέδειξε δι' ἀριθμῶν, τεκμηριούντων, ὅτι τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῆς τε εἰσαγωγῆς καὶ τῆς ἐξαγωγῆς εἶχεν αὐξηθῆ ἀπὸ 85,904 λιρ. κατὰ τὸ 1878 εἰς 140,439 λιρ. κατὰ τὸ 1879, καὶ 143,577 κατὰ τὸ 1880. Ἡ τῶν οἴνων ἐξαγωγή, ἥτις κατὰ τὸ 1878 ἀνέβαινεν εἰς 22,875 λίρ., ἀνεβιβάσθη κατὰ 11 0)0 τῷ 1879 (25,429 λιρ.) καὶ κατὰ 70 0)0 τῷ 1880 (43,282 λιρ.). Ἐκ τούτων δὲ ἡ Γαλλία, ἥτις πρὸ τῆς καταλήψεως οὐδεμίαν ἐλάμβανεν ἐκ τῆς νήσου ποσότητα οἴνων, ἠγόρασεν οἴνους ἀξίας 839 λιρ. κατὰ τὸ 1878, 1680 λιρ. κατὰ τὸ 1879 καὶ 12,337 (τοῦθ' ὅπερ παριστᾷ αὔξησιν 734 0)0) κατὰ τὸ 1880.

Ὡσαύτως δὲ ἡ ὁλικὴ χωρητικότης τῶν πλοίων, ἥτις κατὰ τοὺς πρώτους ἓξ μῆνας τοῦ 1880 ἦτο 36,435 τόννοι, εἶχε διπλασιασθῆ κατὰ τὴν σχετικὴν ἐποχὴν τοῦ 1881. Συνεχάρη δὲ τῇ πόλει ἐπὶ τῇ ἀδιαλείπτῳ ταύτῃ καὶ βεβαίᾳ προόδῳ. Μετὰ ταῦτα ὡμίλησε περὶ τῆς εὐαρέστου ὑγιεινῆς καταστάσεως τοῦ στρατοῦ. Ἀφ' ὅτου οὗτος συνεκεντρώθη παρὰ τὴν Λεμησσόν, οὐδεὶς συνέβη θάνατος ἐν τῷ χειμερινῷ στρατοπέδῳ, καὶ μόνον εἰς κατὰ τὰ τελευταῖα δύο ἔτη ἐν τῷ θερινῷ σταθμῷ.

Ἀπαντῶν εἰς πρόποσίν τινα ὑπὲρ τῆς ὑγείας αὐτοῦ, ὁ Σὶρ Biddulph μνείαν ἐποιήσατο τῶν μομφῶν, τῶν γενομένων κατὰ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ ὑπό τινος τῆς νήσου κόμματος. Ἡ μία τῶν μομφῶν τούτων, ὅτι δηλ. αὐτὸς ἦτο πράκτωρ τοῦ λόρδου Βηκονσφηλδ, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διατυπωθῇ ὑφ' οἱουδήποτε γινώσκοντος τὰ ἀγγλικὰ δημόσια ἤθη· διὰ μακρῶν δὲ ἐξήγησεν, ὅτι οἱ Ἄγγλοι οἱ ὑπηρετοῦντες τὴν πατρίδα αὐτῶν ἐν ξέναις χώραις ἢ ἐν ταῖς τῇ ἀλλοδαπῇ κτήσεσι τοῦ στέμματος, ἀπαράβατον ἔχουσι κανόνα ἐντελῶς ν' ἀποσπῶνται παντὸς κομματικοῦ δεσμοῦ καὶ πάσης κομματικῆς σκέψεως, καὶ πιστῶς νὰ ὑπηρετῶσι τὸ ἑκάστοτε ἐν τῇ ἐξουσίᾳ κόμμα.

Ἄλλη κατ' αὐτοῦ ἐκτοξευθεῖσα κατηγορία εἶναι, ὅτι εἶναι «μισέλλην». Ἐξέφρασε τὴν ἰδέαν, ὅτι ἡ λέξις αὕτη σημαίνει, ὅτι αὐτὸς ἀντίκειται εἰς τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἕνωσιν τῆς Κύπρου. Ἀλλὰ καίτοι αὐτός, ὡς καὶ πᾶς Ἄγγλος, ἐκτιμᾷ καὶ συμπαθεῖ πρὸς τοὺς δεσμοὺς τῆς γλώσσης καὶ τῆς θρησκείας καὶ ὡς ὑπέμνησεν εἰς τοὺς ἀκροατὰς αὐτοῦ, οὐδὲν ἔθνος πλείω διεπράξατο τῆς Ἀγγλίας ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων, ὅμως εἶπεν ὅτι δέον νὰ φέρωσι κατὰ νοῦν, ὅτι καθῆκον αὐτοῦ δὲν εἶναι νὰ ἐνθαρρύνῃ τὰ κινήματα ἐκεῖνα, ἅτινα ὡς σκοπὸν αὐτῶν ἔχουσι τὴν μεταβίβασιν χώρας ἀπὸ τοῦ ἑνὸς συμμάχου τῆς Α. Μ. εἰς τὸν ἕτερον. Ἐκτὸς δὲ τούτου, τὰ κινήματα ταῦτα παρέχουσι δυσχερείας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν καὶ εἶναι ἐπιβλαβῆ εἰς τὴν Κύπρον. Πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τούτου ἀνέφερε τὴν ἔκθεσιν τῆς αὐτοκρατορικῆς ὀθωμανικῆς τραπέζης διὰ τὸ ἔτος 1880, ἐν ᾗ ἐλέγετο, ὅτι διαδοθείσης τῆς φήμης, ὅτι ἡ Κύπρος ἔμελλε νὰ ἐγκαταλειφθῇ, πᾶσα ἐργασία ἀνεστάλη, καὶ ὅτι εὐθὺς ὡς ἡ φήμη ἐκείνη διεψεύσθη, αἱ ἐργασίαι ἀνέλαβον τὴν προτέραν αὐτῶν γοργότητα. Ὑπέμνησε δὲ εἰς τοὺς συνδαιτυμόνας, ὅτι ἡ βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριον δὲν ἀκμάζουσιν εἰμὴ ἐκεῖ ἔνθα ἐπικρατεῖ ἀσφάλεια καὶ κανονικὸν κυβερνητικὸν σύστημα.

Οἱ λόγοι οὗτοι, οἵτινες ἐγένοντο δεκτοὶ μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ θέλουσιν, ὡς πιστεύω, ἔχει τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ὁποῖον ὁ Μ. Ἁρμοστὴς ἀναμφιβόλως ἐπεθύμει, τοῦ νὰ διασκεδάσωσι δηλαδὴ τινὰς τῶν ἀνοήτων ἰδεῶν, αἵτινες τελευταῖον διεδόθησαν ὑπὸ τοῦ κόμματος ἐκείνου, τοῦ καλουμένου «πανελληνικοῦ», καὶ νὰ παρακινήσωσιν αὐτὸ νὰ λαμβάνῃ ὑπὸ λογικωτέραν ἔποψιν τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ τὴν θέσιν τῶν Ἄγγλων. Ἐν πρώτοις τὸ κόμμα τοῦτο προϋποθέτει, ὅτι πάντες οἱ μὴ μωαμεθανοὶ Κύπριοι εἶναι Ἕλληνες. Ἀλλ' εἰ καὶ ὑπάρχουσιν ἔμποροί τινες καὶ ἄλλοι ἀποκατεστημένοι ἐν τῇ νήσῳ ἕλκοντες τὴν καταγωγὴν αὐτῶν ἐξ Ἑλλάδος, τὸ πλεῖστον ὅμως μέρος τῶν κατοίκων εἶναι μῖγμα τῶν πολλῶν ἐθνικοτήτων, αἵτινες κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἐκράτησαν ἐν Κύπρῳ, καὶ εἶναι Ἕλληνες μόνον καθ' ὅσον ἡ γλῶσσα καὶ τὸ θρήσκευμα δύνανται νὰ καταστήσωσιν αὐτοὺς τοιούτους. Παραγνωρίζει δὲ καὶ τὰς δυσκολίας, αἵτινες ἀντιστρατεύονται κατὰ τῆς ἐπιτυχίας τῶν σκοπῶν αὐτοῦ. Ὑπὸ γεωγραφικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἔποψιν ἡ νῆσος δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ νῦν Ἑλληνικὸν βασίλειον, ὅπερ ἄνευ ναυτικοῦ καὶ ἄνευ πλεονάσματος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, πρὸς δὲ καὶ πλείστας ἔχον φροντίδας ὡς ἐκ τῆς τελευταίας ἐπεκτάσεως τῶν ὁρίων αὐτοῦ, ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐπιθυμῇ ν' αὐξήσῃ τὰς φροντίδας καὶ τὰ βάρη αὐτοῦ διὰ τῆς ἀποκτήσεως πτωχῆς καὶ ἀπομεμακρυσμένης χώρας. Τὸ κόμμα τοῦτο λησμονεῖ ὡσαύτως, ὅτι ἡ νῆσος δὲν ἀνήκει εἰς ἡμᾶς ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ παραχωρήσωμεν αὐτὴν εἰς ἄλλους, καὶ λησμονεῖ τὴν σύμβασιν δι' ἧς κατέχομεν τὴν νῆσον, ὡς καὶ τοὺς πόθους τοῦ τουρκικοῦ, ὡς καί, οὐδόλως διστάζω νὰ προσθέσω, ὁλοκλήρου τοῦ ἐν τοῖς ἀγροῖς πληθυσμοῦ.

Ὁ χαρακτὴρ τῶν ἐπιζητούντων τὴν

34=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=34

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη
Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΦΑΝΤΙΝΑ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ — ΕΤΕΙ 1817

— Ἐγώ; τὸν βδελύττομαι ἀπ' ἐναντίας, ἀπεκρίθη ἡ Φαβουρίτη, καὶ αὐτὴ σιγαλῇ φωνῇ, ἀναλαβοῦσα τὸ περόνιόν της. Εἶνε φιλάργυρος, ὁ ἀχρεῖος. Κάλλιον προτιμῶ τὸν μικρὸν ἐκεῖνον, ὅστις κατοικεῖ ἀντικρύ μου. Εἶνε πολὺ κ α θ ὼ ς π ρ έ π ε ι ἐκεῖνος ὁ νέος· δὲν εἰξεύρω ἂν ἔτυχε νὰ τὸν ἰδῇς. Ἔχει μεγάλην κλίσιν νὰ γίνῃ ἠθοποιός. Ἐγὼ πολὺ ἀγαπῶ τοὺς ἠθοποιούς. Ἅμα ἔμβῃ εἰς τὸ σπῆτι, ἡ μητέρα του βάλλει ταῖς φωναῖς. — Θεέ μου, Θεέ μου! ἔχασα πάλιν τὴν ἡσυχίαν μου. Ποιὸς πάλιν κάθεται νὰ τὸν ἀκούῃ ν' ἀπαγγέλλῃ σὰν εἰς τὸ θέατρο! Μ' ἐζάλισες, μ' ἐξεκούφανες, καλὰ θὰ ἔκαμες τὸ κεφάλι μου! — Τρέχει καὶ αὐτὸς καὶ χώνεται ὅπου εὕρῃ, εἰς τὰ βαθύτερα τοῦ σπητιοῦ, ὅπου κάμμιὰ ποντικότρυπα, ἐπάνω εἰς τὴν σκέπη τῶν κεραμιδιῶν, καὶ δὸς του φωναῖς, τραγούδια, ἀπαγγελίαις! — Τὸν ἀκοῦν ἀπὸ τὸν δρόμον οἱ ἄνθρωποι, καὶ γυρίζουν καὶ βλέπουν ἐπάνω. Ἐν τούτοις εἶνε ὑπάλληλος εἰς ἕνα δικογράφον· ἀντιγράφει στρεψοδικίαις, καὶ ἀπὸ τώρα κερδίζει τὴν ἡμέρα εἴκοσι σολδιά. Ὁ πατέρας του ἦτον ψάλτης. Ἆ! εἶνε κάλλιστος νέος. Καὶ μὲ λατρεύει· τόσον μὲ λατρεύει, ὥστε μίαν ἡμέρα, νὰ σὲ κάμω νὰ γελάσῃς, μὲ εἶδε κ' ἔζυμωνα κόλλα διὰ ταῖς σκέπαις, ξεύρεις. Τί γυρίζει καὶ μὲ λέγει: «δεσποσύνη, κάμετε τηγανίταις τὰ χειρόκτιά σας, καὶ ἐγὼ νὰ τὰ φάγω.» Κατάλαβε. Ἆ! σὲ λέγω, εἶνε ἕνας νέος ἐξαίρετος. Αἰσθάνομαι ὅτι ἔχω πολλὴν κλίσιν πρὸς αὐτόν· πολλήν. Καὶ ὅμως, καθὼς εἶδες, λέγω εἰς τὸν Βλαχοβιλᾶ ὅτι τὸν λατρεύω. Τὰ κόρτω, ἢ δὲν τὰ κόρτω;

Ἡ Φαβουρίτη ἐσίγησεν ὀλίγον, καὶ πάλιν ἐπανέλαβε.— Ὦ! νὰ ξεύρῃς, ἀδελφή, νὰ ξεύρῃς ὅτι ἔχω μελαγχολικήν. Ὅλον αὐτὸ τὸ καλοκαῖρι ἔβρεχε· καὶ ἄνεμος! — ὁ ἄνεμος μὲ πειράζει εἰς τὰ νεῦρα πολύ· εἶνε καὶ ὁ Βλαχοβιλᾶς ἐξηνταβελόνης· μόλις εὑρίσκει τις εἰς τὴν ἀγορὰν ὀλίγα πισέλια· δὲν εἰξεύρει κανεὶς τί νὰ φάγῃ· καταντῶ ὑποχονδριακή· σ π λ ή ν, καθὼς λέγουν οἱ Ἄγγλοι. Τὸ βούτυρο εἶνε τόσον ἀκριβό! καὶ ἔπειτα, κύτταξε τί ἀηδία! τρώγομεν εἰς μέρος ὅπου εἶνε κρεββάτι καὶ κοιμοῦνται! Αὐτὰ ὅλα μὲ κάμνουν νὰ βδελυχθῶ τὴν ζωήν, σὲ βεβαιῶ.

Ζ'.

ΣΟΦΙΑΣ ΘΟΛΩΜΗ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ.

Ἐν τούτοις, τινὲς μὲν ἔμελπον, ἄλλοι δὲ συνωμίλουν γεγωνυίᾳ φωνῇ, πάντες δὲ συγχρόνως, καὶ ἐγίνετο μέγας θόρυβος. Ἐχρειάσθη ἡ ἐπέμβασις τοῦ Θολωμῆ.

— Αἴ! ἀνεβόησεν· εἰρήνη πᾶσι! Ὁ καθεὶς μας ὁμιλεῖ ὅπως τύχῃ, καὶ λέγει ὅ,τι τὸν καταβῇ. Χρειάζεται μελέτη, ἂν θέλωμεν νὰ διαλάμψωμεν. Ὅταν ἀδιάκοπα λέγῃ τις ἐκ τοῦ προχείρου, τὸ πνεῦμα εὑρίσκει τὸν πάτον του. Μὴ τρέχωμεν, κύριοι, μὴ τρέχωμεν. Ὀλίγην ἀξιοπρέπειαν νὰ φέρωμεν εἰς τὴν εὐωχίαν μας· ἀργὰ ὅσον εἰμποροῦμεν· ἡ κάθε βοῦκα νὰ ἐμβαίνῃ εἰς τὸ στόμα μὲ κάποιαν κατάνυξιν. Τὴν ἄνοιξιν παρατηρήσετε· ὅταν ἔλθῃ πρόωρα, τὴν παθαίνει· παγώνει. Μὴ ὑπέρμετρον ζῆλον. Τὸ ὑπέρμετρον τοῦ ζήλου ἀφανίζει ταῖς ροδακινιαῖς καὶ ταῖς βερυκοκκιαῖς· καταστρέφει τὴν χάριν καὶ τὴν φαιδρότητα τῶν καλῶν συμποσίων. Μὴ ὑπερβάλλοντα ζῆλον λοιπόν, κύριοι! Τὸ λέγει καὶ ὁ Ταλλεϋράνδος, καὶ σταθῆτε νὰ ἰδῆτε ποῖος ἄλλος ἀκόμη...

Ὅλος ὁ ὅμιλος τῶν συμποσιαζόντων ἀνυπομόνησε περιμένων ν' ἀκούσῃ ποῖος ἄλλος ἀκόμη.

— Τώρα θ' ἀνοίξωμεν τὰ ἐγκυκλοπαιδικὰ λεξικά! Ἀφινέ μας, ἀδελφὲ Θολωμῆ, εἰς τὴν ἡσυχίαν μας, εἶπεν ὁ Βλαχοβιλᾶς.

— Κάτω ὁ τύραννος! προσέθεσεν ὁ Φαμαβέλης στασιωτικῶς.

— Βομβάρδα, καὶ βόμβα, καὶ πάμ, καὶ πούμ! ἐβόμβησεν ὁ Λιστολίρης, ἐνθυμηθεὶς ὅτι Βομβάρδας ὠνομάζετο ὁ ξενοδόχος.

— Ἄφες, ἄφες τον, νὰ περάσῃ πρῶτον ἡ κυριακή, ἐπανέλαβεν ὁ Φαμαβέλης· ἀκόμη δὲν ἐπέρασε. Ἄφες ἀκόμη καὶ σήμερον νὰ φάγῃ ψωμί.

— Τὴν ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ! εἴμεθα ὅλοι νηφαλιώτατοι, εἶπεν ὁ Λιστολίρης.

— Θολωμῆ, ὑπέλαβεν ὁ Βλαχοβιλᾶς, ἐμένα ἰδὲ καμάρωσέ με. Εἶμαι πλήρης γαλήνης.

— Εὖγε! εἶσαι τῳόντι ὁ μαρκήσιος ἐκεῖνος πλήρης καὶ σωστότατος· ἀπήντησεν ὁ Θολωμῆς.

Ὁ μαρκήσιος Γαλήνης ἦτο κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν πασίγνωστος διὰ τὰ σφόδρα βασιλικὰ φρονήματά του. Τὸ μέτριον, τοῦτο λογοπαίγνιον ἀπετέλεσεν ὅ,τι πέτρα ριφθεῖσα ἐντὸς τέλματος· ἐσιώπησαν ἀμέσως ὅλοι οἱ βάτραχοι.

— Μὲ συγχωρεῖτε, φίλοι, διὰ τὸ λογοπαίγνιον, ὑπέλαβεν ὁ Θολωμῆς· ἔπεσεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Ἄλλως τε, καὶ οἱ ἔξοχοι νόες ἔπαιζαν μὲ τοὺς λόγους ἐνίοτε. Ὁ Μωϋσῆς ἔκαμε λογοπαίγνιον ἐπὶ τοῦ Ἰσαάκ, ὁ Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ Πολυνείκους, ἡ Κλεοπάτρα ἐπὶ τοῦ Ὀκταβίου. Θέλετε ἄλλο; ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔκαμε λογοπαίγνιον ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Πέτρου. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐπανέρχομαι εἰς τὸ προκείμενον. Ἐπαναλαμβάνω λοιπόν, μὴ ὑπέρμετρον ζῆλον, κύριοι. Ἀκούσατε ἐμέ, ὅστις κέκτημαι τὴν σύνεσιν τοῦ Ἀμφιάρεω καὶ τὴν φαλάκραν τοῦ Καίσαρος. Εἰς ὅλα τὰ πράγματα χρειάζεται ὅριον· χρειάζεται ὅριον καὶ εἰς τὰ συμπόσια αὐτά. Ἀγαπᾶτε, θετεον, κυρίαι μου, τὰ πλακούντια μὲ μῆλα· φάγετε πλακούντια μὲ μῆλα· ἀλλὰ μὴ παραφάγετε. Ὅλα μὲ τάξιν καὶ μὲ πρᾶ-

μεταβολὴν ταύτην ἄριστα περιεγράφη εἰς ἐμὲ πρό τινων ἡμερῶν ὑπὸ Ἕλληνός τινος, πρὸς ὃν ὑπεδείκνυον τὴν ἀγνωμοσύνην τῶν φίλων αὐτοῦ. «Ἐκ φύσεως εἴμεθα τοιοῦτοι», εἶπεν. «Ἀκόμη καὶ ἂν ἄγγελός τις ἐξ οὐρανοῦ κατέβαινεν, ὅπως κυβερνήσῃ ἡμᾶς, ἠθέλομεν ἐξακολουθεῖ νὰ ἤμεθα δυσηρεστημένοι».

Οἱ Τοῦρκοι ἀφ' ἑτέρου εἶναι καθ' ὑπερβολὴν εὐγνώμονες πρὸς τοὺς Ἄγγλους, διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀπονεμομένην ἰσότητα καὶ τὸν πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὰ ἤθη αὐτῶν δεικνυόμενον σεβασμόν. Αἱ πρόσοδοι τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν καθιδρυμάτων, αἵτινες ἄλλοτε ἀπερροφῶντο ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ἢ τῶν ἐν Κων)πόλει ὑπαλλήλων, χρησιμεύουσι νῦν εἰς τὸν ὑπὸ τῶν δωρητῶν ὁρισθέντα σκοπόν· ἡ δὲ τουρκικὴ προσφώνησις, ἥτις ἀνεγνώσθη χθὲς τῷ Μ. Ἁρμοστῇ, ἀνέφερε μετ' εὐγνωμοσύνης τὴν ἐπιδιόρθωσιν τοῦ τζαμίου αὐτῶν, τοῦθ' ὅπερ ἐγένετο διὰ τῆς ἀρωγῆς τῆς κυβερνήσεως. Οἱ ἐν τοῖς χωρίοις ὡσαύτως εἶναι ἐξ ἴσου πιστοὶ καὶ ἐξ ἴσου συναισθάνονται τὰ εὐεργετήματα, ἅτινα ἀπέκτησαν. Περιερχόμενός τις τὴν νῆσον ἀδύνατον νὰ μὴ ἐκπλαγῇ ἐπὶ τοῖς παμπόλλοις τῆς προόδου τεκμηρίοις. Ἀνεγείρονται οἰκίαι, αἱ φυτεῖαι καταλαμβάνουσιν ὁσημέραι μείζονας ἐκτάσεις γῆς, νέα ἀνοίγονται σχολεῖα καὶ νέοι θεμελιοῦνται ναοί. Ἐν τῷ διαμερίσματι τῆς Λεμησσοῦ οἱ χωρικοὶ ἤρξαντο ἀπελευθερούμενοι τῆς ἐκ τῶν χρεῶν δουλείας, τοῦ τυράννου τούτου τῆς Ἀνατολῆς, καὶ δυνάμενοι αὐτοὶ νὰ δανείζωσι χρήματα τοῖς ἐμπόροις, ἢ νὰ καταθέτωσιν αὐτὰ ἐν ταῖς Τραπέζαις. Ἁπανταχοῦ δὲ ἤρξαντο συνειθίζοντες νὰ δανείζωνται ἐν ἀνάγκῃ χρήματα παρὰ τῶν Τραπεζῶν μᾶλλον ἢ παρὰ τῶν τοκογλύφων, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει τὴν συναίσθησιν ἐμπιστοσύνης, ἣν οὐδεὶς ταύτην εἶχε πρὸ τριῶν ἐτῶν καὶ ἐξ ἧς μεγάλως ὠφελοῦνται. Ἡ δι' εὐρωπαϊκὰ πράγματα ζήτησις, ἥτις κατὰ τὴν τῶν Ἄγγλων ἄφιξιν ἐνταῦθα ἦτο ἀσήμαντος, ἀνεπτύχθη ἤδη καὶ ὁσημέραι αὐξάνεται, ἀποδεικνυομένου οὕτω, ὅτι ἡ ἐπιθυμία διὰ πλείονας ἀνέσεις καὶ μείζονα εὐμάρειαν ὁσημέραι μείζονας λαμβάνει διαστάσεις. Τοιαῦτα εἶναι τὰ πλεονεκτήματα. τὰ ὁποῖα τριετὴς ἀγγλικὴ διοίκησις ἐπεδαψίλευσεν εἰς τοὺς τυραννουμένους τῆς Κύπρου χωρικούς, οἵτινες κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως ἡμῶν ἐσκέπτοντο ἐν σώματι νὰ μεταναστεύσωσιν, ὅπως ἀποφύγωσι τὰς ταλαιπωρίας τῶν καιρῶν καὶ τὴν τότε ἐπικρατοῦσαν ἐλεεινὴν διοίκησιν. Ἐὰν ἡ τοιαύτη πρόοδος ἤθελεν ἐξακολουθήσει καὶ ὑπὸ κυβέρνησιν ἑλληνικήν, ἀπόκειται εἰς τὸ ταύτην ποθοῦν κόμμα ν' ἀποφανθῇ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δύναται ἄριστα νὰ περιφρονῇ τὴν δυσμένειαν αὐτοῦ, πεποιθυῖα, ὅτι μετὰ βήματος σταθεροῦ, εἰ καὶ βραδέως, προάγει πασῶν τῶν τῆς νήσου τάξεων τὴν εὐημερίαν».

Η ΙΕΡΑ ΤΗΣ ΤΥΝΙΔΟΣ ΠΟΛΙΣ KAIRWAN.

Ἡ ἐπὶ τὴν πόλιν «Kairwan» τῶν Γάλλων πορεία μεγάλην κέκτηται στρατιωτικὴν καὶ πολιτικὴν σπουδαιότητα ἰδίως διὰ τοὺς Γάλλους. Ἡ ἐκστρατεία αὕτη ἀπεφασίσθη ὡς τὸ μόνον μέσον ὅπως δαμασθῇ καὶ ἐξουδετερωθῇ ἡ τῶν Ἀράβων φανατικὴ ἀντίστασις, ἥτις ἠνάγκασε καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐνθερμοτάτους ὀπαδοὺς τοῦ ἐν Τύνιδι γαλλικοῦ πραξικοπήματος ἑκόντας ἄκοντας νὰ ὁμολογήσωσιν, ὅτι τὸ κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον ληφθὲν διάβημα ἐπέβαλεν εἰς τὴν Γαλλίαν μείζονας μόχθους καὶ θυσίας, ἢ ὅσας προέβλεπον οἱ ἐν αὐτῷ ἐνδιαφερόμενοι. Μετὰ πολλῶν ἑβδομάδων ἀτελεσφορήτους ἀκροβολισμούς, ἡ Τύνις, ἡ πολιτικὴ τῆς ἀντιβασιλείας πρωτεύουσα, κατελήφθη ὑπὸ γαλλικοῦ στρατοῦ, καὶ ἐκστρατεία τις προετοιμάζεται πρὸς κατάληψιν τῆς Kairwan τῆς περιφήμου μεσογείου πόλεως τῆς κειμένης περὶ τὰ 100 μίλλια πρὸς νότον τῆς Τύνιδος, καὶ ἥτις εἶναι τὸ θρησκευτικὸν κέντρον οὐ μόνον τῆς Τύνιδος, ἀλλὰ καὶ τῆς βορείου Ἀφρικῆς ὁλοκλήρου.

Ἡ κατὰ τὴν Kairwan ἐκστρατεία δὲν κέκτηται ἐνδιαφέρον μόνον διὰ τοὺς Γάλλους ἢ μόνον διὰ τοὺς στρατιωτικούς. Ἡ Kairwan εἶναι ἡ ἱερὰ τῆς βορείου Ἀφρικῆς πόλις. Ἱδρύθη ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Okba-ben-Nafé, τοῦ συναθλητοῦ τοῦ προφήτου, κατὰ τὰς πρώτας τοῦ ἰσλαμισμοῦ ἡμέρας, καὶ οὐδεὶς χριστιανὸς κατακτητὴς ἐπὶ 12 ἑκατονταετηρίδας ἐπάτησε τὸν πόδα ἐντὸς τῶν τειχῶν αὐτῆς. Μουσουλμάνοι πάσης ἐθνικότητος ἐλεηλάτησαν, ἐπολιόρκησαν καὶ κατέλαβον αὐτήν, ἀλλ' ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἡ τῆς ἀνατολικῆς αὐτοκρατορίας κυβέρνησις ἐξεβλήθη τῆς χώρας μέχρι τῆς σήμερον, οὐδεὶς χριστιανὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Kairwan, εἰμὴ διὰ τῆς κοινῆς ἀδείας, τῆς σπανίως χορηγουμένης, ἀπὸ μέρους τῶν κυβερνητῶν τῆς Τύνιδος καὶ τοῦ τῆς πόλεως Συμβουλίου.

Τὸ μέγα τζαμίον τῆς Kairwan περιλαμβάνει εἰσέτι τὴν ἀρχικὴν λάρνακα τοῦ Okba, καὶ ὡς ἱερὸν εἰς τὰ ὄμματα τῶν Μουσουλμάνων κατατάσσεται ἀμέσως μετὰ τὴν Μέκκαν, ἥτις προηγήθη ἐκείνης ἐν τῇ ἱστορίᾳ μόνον κατὰ 40 ἔτη. Ἡ πόλις εἶναι ἔμπλεως μικροτέρων τζαμίων καὶ τάφων μουσουλμάνων ἁγίων. Οἱ πλούσιοι τῶν φιλοθρήσκων τῆς Τύνιδος καὶ ἄλλων γειτνιαζουσῶν πόλεων συχνάκις ἀσφαλίζουσιν ἑαυτοῖς τὸν παράδεισον, καταφεύγοντες εἰς τὴν Kairwan, ὅπως ἀποθάνωσιν ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς ἱερᾶς πόλεως· καὶ μνημεῖα κατὰ τὰς παραδόσεις ἀφιερωμένα εἰς τοὺς συναθλητὰς τοῦ προφήτου εὕρηνται παρὰ τὰ τῇδε κἀκεῖσε κείμενα τζαμία καὶ τοὺς τάφους, τεκμηριοῦντα τὴν εὐλαβῆ ἐλευθεριότητα πιστοῦ τινος τοῦ ΙΘ' αἰῶνος. Οἱ Ἰουδαῖοι οὐδόλως γίνονται δεκτοὶ ἐν τῇ Kairwan. Διακόπτουσιν οὗτοι τὴν πορείαν αὐτῶν εἰς ἀπόστασιν πλέον τοῦ ἑνὸς μιλλίου ἔξω τῆς πόλεως παρά τινι χωρίῳ καλουμένῳ Dar-el-Mana, ἤτοι οἰκία τῆς ἀπαγορεύσεως, καὶ μετὰ ταῦτα διεξάγουσι τὰς ἐν τῇ πόλει συναλλαγὰς αὐτῶν δι' ἀντιπροσώπων. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη διάφοροι Εὐρωπαῖοι ἐπεσκέψαντο τὴν Kairwan, ὧν ὁ πλέον ἐνδιαφέρων καὶ βεβαίως ὁ γραφικώτατος ἦτο ὁ Ἄγγλος Ἐδουάρδος Ræ, οὗτινος τὸ περὶ τῆς χώρας τῶν Μαύρων σύγγραμμα περιέχει πλείστας περὶ τῆς Kairwan πληροφορίας, αἵτινες ἀλλαχοῦ δυσκόλως εὑρίσκονται. Ὁ κ. Lamothe, γάλλος περιηγητής, ἐδημοσίευσε κατ' αὐτὰς ἀφήγησιν τῶν κατὰ τὴν εἰς Kairwan ἐπίσκεψιν αὐτοῦ τε καὶ ἰταλοῦ τινος καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ τῷ 1880, ὅτε διὰ πρώτην φορὰν ἡ ἱερὰ πόλις ἐσκανδαλίσθη ἐπὶ τῇ θέᾳ Εὐρωπαίας τινὸς ἐν ἐνδυμασίᾳ εὐρωπαϊκῇ. Καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς δὲ τοῦ παρόντος ἔτους ἄλλοι ἄγγλοι περιηγηταί, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ δύο κυρίαι, κατώρθωσαν νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν πόλιν. Ἀλλὰ καίτοι ἡ Kairwan ἠνέῳξε τὰς πύλας αὐτῆς ἀκουσίως καί, οὕτως εἰπεῖν, διαμαρτυρομένη, εἰς εὐαριθμους τινὰς καὶ πλανωμένους χριστιανοὺς περιηγητὰς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, οὐδέποτε ὅμως εἶδεν ἐντὸς αὐτῶν χριστιανοὺς ἐπιδρομεῖς. Οὐδεὶς ἄπιστος εἰσῆλθέ ποτε εἰς τὸ μέγα αὐτῆς τζαμίον. Ἐπὶ 1200 ἔτη καὶ πλέον ἡ Kairwan διετηρήθη, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπαφὴν αὐτῆς πρὸς τοὺς ἀπίστους, πόλις παρθενική, καὶ ἡ εἴσοδος γαλλικοῦ στρατοῦ ἐντὸς τῶν τειχῶν αὐτῆς θέλει προκαλέσει παρ' ἅπασι τοῖς Μουσουλμάνοις φρικίασιν, ἧς αἱ συνέπειαι ἐνδέχεται ν' ἀποβῶσι σοβαρώτεραι ἢ ὅσον φρονεῖ τις.

Ἡ ἵδρυσις τῆς Kairwan καὶ ἡ ἀνέγερσις τοῦ μεγάλου τζαμίου εἶναι κεκαλυμμέναι διὰ μυθολογημάτων, εἰς ἃ πολλαὶ πιστῶν γενεαὶ συνεισήνεγκον. Πᾶς πιστὸς κάτοικος τῆς πόλεως δύναται νὰ περιγράψῃ ὑμῖν πῶς, ὅτε ὁ Okba ἀφίκετο εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἡ γῆ ἐκαλύφθη διὰ πυκνοτάτων δασῶν ὑπὸ ἀγρίων θηρίων κατοικουμένων· πῶς διαταγῇ τοῦ Okba, τὰ θηρία ἔφυγον ἐκ τῆς παρουσίας αὐτοῦ· καὶ πῶς οἱ λίθοι τοῦ μεγάλου τζαμίου ἀπεσπάσθησαν ἐκ τῶν παρακειμένων ὀρέων καὶ ἔφθασαν μόνοι εἰς τοὺς πόδας τῶν κτιστῶν, εἰς ἀπόστασιν πολλῶν μιλλίων. Ἐὰν ἐξαιρέσωμεν τὰ μυθολογικὰ ταῦτα, ἡ ἱστορία ὀλίγιστα διδάσκει ἡμᾶς περὶ τῆς πόλεως ταύτης. Κατά τινας ἡ Kairwan κατέχει τὴν θέσιν τῆς ἐκ τῶν ὁδοιπορικῶν τοῦ Ἀντωνίνου γνωστῆς ῥωμαϊκῆς πόλεως Vicus Augusti· κατ' ἄλλους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς νῦν ἀκροπόλεως ἔκειτο φρούριον ὑπὸ τῶν Φοινίκων κτισθέν. Τὸ βέβαιον εἶναι, ὅτι, ἥ τε πόλις καὶ τὸ τζαμίον κατὰ μέγα μέρος ἐκτίσθησαν ἐκ τῶν ἐρειπίων τῶν γειτνιαζουσῶν ῥωμαϊκῶν ἢ ἑλληνικῶν πόλεων, ἰδίως δέ, ἴσως, ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς Suffetula τῆς πρωτευούσης τῆς ὑπὸ τὴν βυζαντινὴν κυριαρχίαν Ἀφρικῆς, καὶ παρὰ τῇ ὁποίᾳ ὁ Okba καταστρεπτικὴν κατήνεγκεν ἧτταν εἰς τὸν τῶν βυζαντινῶν στρατόν. Αἱ τοῦ μεγάλου τζαμίου στῆλαι εἶναι πολὺ προγενέστεραι τῆς ἐποχῆς τοῦ Okba, καὶ ἡ λεπτοτάτη αὐτῶν ἐργασία προδίδει τέχνην ἄλλην, ἢ τὴν τοῦ Ἰσλάμ. Ἐν τοῖς ἄλλοις τζαμίοις καὶ ἐν πάσῃ σχεδὸν ἐν Kairwan οἰκίᾳ ὁ περιηγητὴς δύναται ν' ἀνακαλύψῃ ἑλληνικὰ καὶ ῥωμαϊκὰ τεμάχια, οὕτως ὥστε ἡ πόλις αὕτη, οὕτω παλαιὰ καὶ καθηγιασμένη, ἐκτίσθη ἐξ ὑλικῶν ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ παλαιοτέρων καὶ καθηγιασμένων, ὧν πολλὰ ἐν ἐποχῇ λίαν ἀπομεμακρυσμένῃ ἐχρησίμευον εἰς ἄλλας λατρείας ἢ εἰς ἃς νῦν χρησιμεύουσι. Τὸ τζαμίον ἐπερατώθη περὶ τὰ 677 Μ. Χ. Ἐκτίσθη ἐκ νέου κατὰ τὸ 727, καὶ πάλιν κατὰ τὸ 827, τῆς λάρνακος τοῦ Okba μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας διατηρηθείσης ἑκάστην φοράν. Ἀπὸ τοῦ 827 οὐδεμία σπουδαία μεταβολὴ ἐγένετο ἐν αὐτῷ. Ὁ περιηγητὴς τῆς σήμερον βλέπει αὐτὸ τοιοῦτον, οἷον υἱός τις τοῦ μεγάλου Καρόλου, ἢ ὁ πατὴρ τοῦ Ἀλφρέδου τῆς Ἀγγλίας ἠδύνατο νὰ ἴδῃ αὐτὸ ἐὰν ὁ Φράγκος ἢ ὁ Σάξων συνελάμβανε τὴν φαντασιώδη ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ἐπισκεφθῇ τότε αὐτό. Τὸ μέγα τζαμίον συνίσταται ἐκ μεγάλου τινὸς τετραγώνου περιβεβλημμένου ὑπὸ τείχους τεμνομένου πρὸς τὸ βορειοδυτικὸν μέρος ὑπὸ τοῦ μιναρέ, καὶ ὁριζομένου πρὸς τὸ νοτιοανατολικὸν μέρος ὑπὸ τοῦ τεμένους τῶν προσευχῶν ἢ κυρίως τζαμίου, ὅπερ πάλιν περιλαμβάνει τὴν ἱερὰν λάρνακα.

Ἐντὸς τῆς λάρνακος ὑπάρχουσι δύο μεγαλοπρεπεῖς στῆλαι, ἐξ ἐρυθροῦ λίθου ληφθέντος ἐκ τῶν ἐρειπίων χριστιανικῆς τινος ἐκκλησίας, δι' ὧν κατὰ τὰς παραδόσεις τῆς Kairwan οὐδεὶς διαπράξας θανάσιμόν τι ἁμάρτημα δύναται νὰ διέλθῃ. Εἰς τὰ ἄλλα τοῦ τζαμίου μέρη ὑπάρχουσι περίπου 414 στῦλοι, καθ' ὅσον ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ κ. Ræ ἠδύνατο νὰ ἀριθμήσῃ αὐτοὺς ἐκ τῆς εἰσόδου (οἱ πιστοὶ θεωροῦσιν ὡς θανάσιμον ἁμάρτημα τὸ ν' ἀριθμήσῃ τις αὐτούς), ὧν τινες εἶναι ἐκ σκοτεινοῦ καὶ πολλαὶ ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, πᾶσαι δὲ καθ' ὑπερβολὴν μεγαλοπρεπεῖς καὶ παλαιοί. Πέριξ τοῦ τετραγώνου ὑπάρχουσι δύο κιονοστοιχίαι ἀπέχουσαι ἀλλήλων περὶ τοὺς 30 πόδας. Οἱ κίονες δὲ οὗτοι συνιστάμενοι ἐκ φαιοῦ μαρμάρου, εἶναι κατὰ ζεύγη, καὶ ἔχουσιν ἁπλοῦν τι κιονόκρανον. Ἡ αὐλὴ εἶναι ἐστρωμμένη διὰ λευκοῦ καὶ φαιοῦ μαρμάρου. Ἔμπροσθεν δὲ τοῦ τεμένους τῶν προσευχῶν, τοῦ κειμένου ἀπέναντι τοῦ τετραγώνου ὑπάρχει διπλῆ τις καμάρα ἀπαρτιζομένη ἐκ διαφόρων ἀψίδων, αἵτινες ὑψοῦνται ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην ὡς ἐν τῇ Mezquita τῆς Κορδόβης, καὶ ὑποβαστάζονται ὑπὸ μεγαλοπρεπῶν διαφόρων διαστάσεων καὶ χρωμάτων στηλῶν. Κίονες δαψιλῶν χρωμάτων περικυκλοῦσιν ἑκάστην τῶν τριῶν ὑπὸ τὴν καμάραν πυλῶν. Τινὲς τούτων εἶναι ἐκ κονιορτώδους ἐρυθροῦ μαρμάρου, καὶ ἐρραβδωμέναι καὶ ἄλλαι ἐκ ποικίλων χρωμάτων. Αἱ πύλαι εἶναι ὡραιόταται, πολλὰς φέρουσαι εἰκόνας καὶ ἔχουσαι πολυτιμωτάτους στρόφιγγας. Ἐντὸς τοῦ τετραγώνου ὑπάρχει τὸ ἱερὸν φρέαρ, ὅπερ κοινῶς πιστεύεται ὑπὸ τῶν πιστῶν ὅτι ἀπ' εὐθείας συνενοῦται μετὰ τοῦ ἐν Μέκκᾳ ἱεροῦ φρέατος, καὶ πᾶς φιλόθρησκος δύναται ν' ἀφηγηθῇ ὑμῖν πῶς προσκυνητής τις ἀπώλεσέ ποτε τὸ πρὸς πόσιν κύπελλον αὐτοῦ ἐν τοῦ τῆς Μέκκας φρέατι καὶ μετὰ ταῦτα κατὰ τὴν εἰς τὴν πατρίδα ἐπιστροφὴν αὐτοῦ εὗρεν αὐτὸ ἐπιπλέον ἐν τῷ ἐν Kairwan φρέατι.

Ὑπὸ τῆς Kairwan κατεκτήθη ἡ Ἱσπανία, καὶ ἡ Ἀνδαλουσία ἔλαβε τοὺς τέκτονας καὶ τοὺς καλλιτέχνας, οἵτινες ἀνήγειραν τὸ ἐν Κορδόβᾳ τζαμίον, καὶ ἐδημιούργησαν τὴν ἐν τῇ χερσονήσῳ πλουσίαν μωαμεθανικὴν τέχνην. Κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τῆς μουσουλμανικῆς κυριαρχίας ἐν Ἱσπανίᾳ ἡ Kairwan μεθ' ὅλους τοὺς μεταξὺ τοῦ ἀνατολικοῦ καὶ τοῦ δυτικοῦ καλιφάτου αἱματηροὺς διαπληκτισμούς, ὑφ' ὧν περιεκυκλοῦτο, ἦτο πόλις πλουσία καὶ εὐδαίμων, τὸ κέντρον τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἀφρικῆς καὶ συνάμα τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἐκ τῶν γειτνιαζόντων μωαμεθανικῶν ἐθνῶν. Ὑπὸ τὴν δυναστείαν δὲ τῶν Aghlabite κατὰ τὸν ἔννατον αἰῶνα ἀνυψώθη εἰς τὸν ὕπατον βαθμὸν τῆς λαμπρότητος καὶ τῆς ἰσχύος. Οἱ βασιλεῖς τῆς δυναστείας Aghlabite ἦσαν οἱ κατακτηταὶ τῆς Σικελίας, τῆς Σαρδηνίας. τῆς Κύρνου καὶ τῆς Κρήτης, καὶ πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς νότον ἀνὰ πᾶν βῆμα συνηντῶντο, ὅτε οἱ πρέσβεις Καρόλου τοῦ Μεγάλου ἐπεσκέψαντο τὴν αὐλὴν τοῦ πρώτου τῆς δυναστείας Aghlabite ἡγεμόνος ὅπως ζητήσωσι τὰ ὀστᾶ τοῦ ἁγ. Κυπριανοῦ. Ἀναφέρεται δέ, ὅτι ὑπὸ τὴν δυναστείαν ταύτην ἡ Kairwan ἀπηρτίζετο ἐκ 30 συνοικιῶν, ἑκάστης μείζονος ὁλοκλήρου τῆς νῦν πόλεως, αἵτινες ἔκειντο ἔξωθεν τοῦ τείχους. Ἐν τῇ ὑπαρχούσῃ δὲ πόλει καταφανῆ εἶναι εἰσέτι τὰ ἴχνη τῶν μεγαλοπρεπῶν περιχώρων, ἔνθα οἱ βασιλεῖς ἔκτιζον τὰ ἀνάκτορα αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν μεγάλων δεξαμενῶν καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων, εἰς ἃ ἐκεῖνοι ἐδαπάνων τὰ χρήματα τῶν ὑπηκόων αὐτῶν. Τὴν δυναστείαν τῶν Aghlabites διεδέξατο κατὰ τὸν 10ον αἰῶνα δυναστεία τις, βερβερικῆς καταγωγῆς, ἡ τῶν Φατὶμ ἢ τῶν Πρασίνων Καλιφῶν, ταύτην δὲ πάλιν ἡ τῶν Zeirites, ὑφ' ἣν ἡ τῆς Kairwan παρακμὴ ἤρξατο. Τὴν ὑπὸ τῶν Νορμανδῶν κατάκτησιν τῶν ἐν Σικελίᾳ καὶ τῇ νοτίῳ Ἰταλίᾳ κτήσεων τοῦ Aghlabite ἠκολούθησαν αἱ ἐν τῇ βορείῳ Ἀφρικῇ ἐπισυμβᾶσαι καταστροφαὶ ἀπὸ μέρους τῆς δυναμένης νὰ ὀνομασθῇ δευτέρας ἀραβικῆς κατακτήσεως κατὰ τὸν 12ον αἰῶνα. Ἄγριαι ἀραβικαὶ φυλαὶ περιῆλθον τὴν βόρειον Ἀφρικὴν κατὰ τὸν αἰῶνα ἐκεῖνον, ὄπισθεν αὐτῶν ἀφίνουσαι κατεστραμμένας καὶ ἠρημωμένας πόλεις. Ὁ Ἄραψ γεωγράφος Edrisi, γράφων κατὰ τὸ 1150 ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Νορμανδοῦ Roger, ὁμιλεῖ ἤδη περὶ τῆς Kairwan ὡς περὶ πόλεως, ἥτις εἶχέ ποτε ἀκμάσει, ἀλλὰ τῆς ὁποίας ἡ δόξα πρὸ πολλοῦ εἶχε παρέλθει· ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δ' ἐκείνης μέχρι τῆς προσκαίρου κατακτήσεως τῆς Τύνιδος ὑπὸ τοῦ Καρόλου Ε'. καὶ τῆς ὁριστικῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων κατακτήσεως τῆς Τριπόλεως, τῆς Τύνιδος καὶ τῆς Ἀλγερίας, οὐδὲν ἐπενέβη ὅπως παρακωλύσῃ τὴν ἐπὶ τὴν παρακμὴν καὶ τὸν ὄλεθρον βαθμιαίαν τῆς πόλεως πορείαν. Ὑπὸ τὴν τῶν Τούρκων κυριαρχίαν ἡ στρατιωτικὴ τῆς χώρας ἰσχὺς ἀνωργανώθη αὖθις, καὶ κατέστη ἀποτελεσματική· αἱ δὲ ἐπιθέσεις τῶν τῆς Βαρβαρίας πειρατῶν κατὰ τοῦ ἐμπορίου τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου κατέστησαν τὸ ὄνομα τῆς Τύνιδος φοβερὸν εἰς τὴν Εὐρώπην. καὶ δι' αὐτῶν ὁ ἰσλαμισμὸς οὐκ ὀλίγον ἐξεδικήθη παρελθούσας τῶν χριστιανῶν ἐνοχλήσεις. Εἰς τὴν Kairwan δὲ εἶχον καταφύγει τὰ πλήθη τῶν ἐξορισθέντων Monicos ἐκ τῆς φανατικῆς καὶ ἀπαιδεύτου Ἱσπανίας, ἥτις ἐξέβαλεν αὐτά, καὶ ἐκεῖ πολλοὶ τῶν ἀπογόνων ἐκείνων ἔχουσιν εἰσέτι, κατὰ τὰς παραδόσεις τῆς Kairwan, τὰς κλεῖδας τῶν οἰκιῶν, ἐξ ὧν ἐξεβλήθησαν, προετοιμαζόμενοι διὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐκείνην ἣν πιστεύουσιν, ὅτι ὁ προφήτης θέλει ἡμέραν τινὰ διευκολύνει αὐτοῖς.

Ἀλλ' ἡ Kairwan κατὰ τὰς εὐδαίμονας αὐτῆς ἡμέρας δὲν ἦτο μόνον τὸ κέντρον τῶν μωαμεθανικῶν παραδόσεων· ἀπετέλει καὶ μίαν τῶν μεγίστων σχολῶν τῆς μωαμεθανικῆς παιδείας. Ἐκ τῶν πολλῶν τῆς νομικῆς σχολῶν, ἃς τὸ πάλαι ἐκέκτητο, μία ἢ δύο ὑπάρχουσι μέχρι τῆς σήμερον· λέγεται δέ, ὅτι ἡ ἑτέρα τούτων κέκτηται καὶ πολύτιμόν τινα βιβλιοθήκην. Ἀλλὰ τὰ πλεῖστα τῶν χειρογράφων, δι' ἃ ἡ Kairwan ἄλλοτε διεκρίνετο, ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ἐξηφανίσθησαν καὶ εὕρηνται νῦν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῆς ἀπίστου Εὐρώπης.

Τοιαύτη εἶναι ἡ πόλις, εἰς ἣν ὁ γαλλικὸς στρατὸς πρόκειται νὰ εἰσέλθῃ, ἐὰν ἀπροσδόκητα γεγονότα δὲν παρακωλύσωσι τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω πορείαν αὐτοῦ. Πῶς θέλει δεχθῇ αὐτὸν ἡ Kairwan; Κατὰ τὸν κ. Lamothe, γράψαντα ἐν τῷ «Χρόνῳ» τῶν Παρισίων πρό τινων ἡμερῶν, μικρὰν ἀντίστασιν δύναταί τις νὰ προσδοκᾷ ἀπὸ μέρους αὐτῶν τῶν κατοίκων τῆς πόλεως. Δὲν εἶναι οὗτοι φιλοπόλεμοι, ᾄδεται δέ, ὅτι πᾶσαν νῦν καταβάλλουσι προσπάθειαν, ὅπως παρακινήσωσι τοὺς νομαδικοὺς τῶν περὶ τὴν πόλιν πεδιάδων Βεδουΐνους νὰ μὴ ἀποπειραθῶσι ματαίαν τινὰ ἀντίστασιν. Ἀλλ' ἡ διάθεσις ἐκείνων αὕτη ἐνδέχεται νὰ μετατραπῇ εἰς αἴσθημα ἀπονενοημένης μανίας εὐθὺς ὡς συλλάβωσι τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι οἱ Γάλλοι κατὰ τὴν εἴσοδον αὐτῶν εἰς τὴν πόλιν προτίθενται νὰ καταστρέψωσι καὶ συλήσωσι τὰ ἱερὰ αὐτῶν τεμένη, καὶ εὐθὺς ὡς πτοηθῶσιν ἐκ τῶν μανιωδῶν καὶ αἱμοχαρῶν φωνασκιῶν ὑπὲρ τῆς ταπεινώσεως τοῦ ἰσλαμισμοῦ, εἰς ἃς τάξεις τινὲς ἀλγερίνων ἀποίκων ἐναβρύνονται. Αἱ γαλλικαὶ ἀρχαὶ διέπραξαν πρᾶξιν οὐδόλως δυναμένην νὰ ἐξευμενίσῃ πάντα ἀμφιρρεπῆ Μουσουλμάνον, ἐπιτρέψασαι πρό τινων ἡμερῶν τὴν σύλησιν ἀλγερίνου τινὸς τάφου· ἀλλὰ τὸ ἀσύγγνωστον τοῦτο λάθος ἐγένετο τὸ ἀντικείμενον οὕτω δριμειῶν καὶ δικαίων μομφῶν ἀπὸ μέρους τῆς ἐν Γαλλίᾳ δημοκρατικῆς κοινῆς γνώμης, ὥστε ἀπίθανον εἶναι, ὅτι θέλει ἐπαναληφθῇ ἐν Kairwan. «Ἡ τῶν μνημείων καταστροφή», λέγει ὁ κ. Lamothe, «ὑπὲρ ἧς οὕτω μεγαλοφώνως συνηγοροῦσιν ἐφημερίδες τινὲς τῆς Ἀλγερίας, ἤθελεν εἶναι πρᾶξις βανδαλική, ἧς αἱ συνέπειαι ἐνδεχόμενον νὰ ἀπέβαινον ἐπικίνδυνοι καὶ οὐδόλως ἠδύναντο ν' ἀποβῶσιν ἐπωφελεῖς. Ἀδύνατον δὲ εἶναι νὰ ὑποθέσῃ τις, ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις διατρέφει τοιοῦτόν τινα σκοπόν».

(Ἐκ τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου).

ξιν, ἤγουν μὲ ταξιπραξίαν. Ἡ λαιμαργία τιμωρεῖ τὸν λαίμαργον. Ἡ δυσπεψία εἶνε ἀπὸ τὴν φύσιν ἐπιτεταγμένη νὰ τιμωρῇ τοὺς ἀδηφάγους στομάχους. Καὶ σημειώσατε τοῦτο· ἕκαστον τῶν παθῶν μας, καὶ αὐτὸς ὁ ἔρως, ἐννοεῖται, ἔχει στόμαχον, τὸν ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ ὑπερφορτώνωμεν. Πρέπει εἰς κάθε τι νὰ λέγωμεν ἐγκαίρως. — Ἕως ἐκεῖ θὰ σταθῇς. Καταλαμβάνετε; ταξιαπραξία. Νὰ χαλιναγωγῶμεν ἑαυτούς. Νὰ σύρωμεν χρείας τυχούσης τὸ περάντι ἐπὶ τῆς ὀρέξεώς μας· νὰ περιορίζωμεν τὴν φαντασίαν μας εἰς τὴν φυλακήν, καὶ νὰ στεκώμεθα ἀπ' ἔξω φυλακές της ἡμεῖς οἱ ἴδιοι. Φρόνιμος ἄνθρωπος εἶν' ἐκεῖνος, ὅστις. εἰς ὡρισμένην τινὰ ὥραν, εἶνε ἱκανὸς νὰ θέσῃ ὑπὸ κράτησιν αὐτὸς ἑαυτόν. Δότε εἰς τοὺς λόγους μου κάποιαν πίστιν· τί διάβολο! μὲ τὸ νὰ ἐσπούδασα κάμποσα νομικά, καθὼς μαρτυροῦν τοὐλάχιστον αἱ ἐξετάσεις μου, μὲ τὸ νὰ γνωρίζω τίς ἡ διαφορὰ μεταξὺ ὑφισταμένου καὶ ἐκκρεμοῦς ζητήματος, καὶ μὲ τὸ νὰ μέλλω ὅσονούπω νὰ ἀναγορευθῶ καὶ ἐγὼ δόκτωρ, δὲν ἕπεται ἐξ ἀνάγκης ὅτι εἶμαι βλάξ. Σᾶς συστήνω λοιπὸν μετριότητα εἰς τὰς ἐπιθυμίας σας, τὸ «πᾶν μέτρον ἄριστον» τῶν ἀρχαίων, καὶ σᾶς δίδω λόγον τιμῆς, ὡς Φέλιξ Θολωμής, ὅτι αἱ διδαχαί μου εἶνε πάγκαλοι. Ἀμήν, ἀμήν, μακάριος ἀνὴρ ὃς ὅταν σημάνῃ ἡ ὥρα, λαμβάνει μίαν ἡρωϊκὴν ἀπόφασιν, καὶ ὡς ἄλλος Σύλλας, ἢ ὡς ἄλλος Ὠριγένης... καταλαμβάνετε;... παραιτεῖται!

Ἡ Φαβουρίτη ἤκουε μετὰ προσοχῆς. — Φέλιξ! εἶπεν· ὡραῖον ὄνομα! Ἀγαπῶ αὐτὸ τὸ ὄνομα. Εἶνε λατινικόν. Θὰ εἰπῇ Εὐτύχιος.

Ὁ Θολωμὴς ἐξηκολούθησε.

— Ναί, κύριοι, μουσιοῦδες, συννιόροι, γεντιλμάνοι, καβαλιέροι, φίλοι μου! Καὶ θέλετε νὰ σᾶς δώσω μίαν συνταγήν, νὰ μὴν αἰσθάνεσθε χρείαν οὔτε ὑμεναίου, οὔτε ἔρωτος; Τίποτε ἁπλούστερον. Ταξιπραξία. Λεμονάδαις πίνετε, ἄσκησιν κάμνετε, ἐργασίαν νὰ παγαίνῃ καπνός, πέτραις κυλίετε μεγάλαις ὅσον εἰμπορεῖτε· μὴ κοιμᾶσθε, ἀγρυπνεῖτε. Γεμίζετε τὴν κοιλίαν μὲ νιτρώδη ποτά, μὲ πτισάνας ἀπὸ νυμφαίαν· αὐστηρὰν δίαιταν, σκᾶτε τῆς πείνας, προσθέσετε καὶ κρύα λουτρά, καὶ ἀγνίζεσθε μὲ ξυλόνερον.

— Προτιμῶ μίαν γυναῖκα, ἀνέκραξεν ὁ Λιστολίρης.

— Γυναῖκα! ὑπέλαβεν ὁ Θολωμής, γυναῖκα! προφυλαχθῆτε πολύ. Οὐαὶ εἰς ἐκεῖνον ὅστις παραδίδεται εἰς τὴν ἀλλοπρόσαλλον καρδίαν τῆς γυναικός! Ἡ γυνὴ εἶνε ἐπίβουλος, πονηρά. Ἀποστρέφεται τὸν ὄφιν ἐκ ζηλίας, ἐπειδὴ καὶ ὁ ὄφις ἔχει τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα. Πρὸς αὐτήν, ὄφις εἶνε τὸ ἀπέναντι μαγαζί, ὅπου πωλοῦνται τὰ αὐτὰ πράγματα.

— Θολωμῆ, ἐμέθυσες! ἀνέκραξεν ὁ Βλαχοβιλᾶς.

— Ποιός; ἐγώ! εἶπεν ὁ Θολωμής.

— Ἀμ' γίνε, καϋμένε, φαιδρότερος. προσέθεσεν ὁ Βλαχοβιλᾶς.

— Φέρε λοιπόν. ἀνέκραξεν ὁ Θολωμής. Καὶ πληρώσας τὸ ποτήριόν του, ἠγέρθη τότε ὄρθιος. — Ζήτω ὁ οἶνος, κύριοι! Νῦν σε, ἄσω Ἴακχε! Συγχωρεῖτε, κυρίαι μου, ὁμιλῶ ἱσπανικά, καὶ ἰδοὺ ἡ ἀπόδειξις. Οἷος λαὸς τοιάδε βαρέλα. Ἐν ἄρροδον τῆς Καστιλλίας (Καστιλλία, ἐπαρχία τῆς Ἱσπανίας, ὁποῖον θέλετε ἐρωτήσετε) περιέχει λίτρας δεκαέξ· τὸ καντάρον τῆς Ἀλικάντης (Ἀλικάντη, αὐτὴ πόλις τῆς Ἱσπανίας) περιέχει δώδεκα· μία ἀλμοῦδα τῶν Καναρίων νήσων περιέχει εἰκοσιπέντε· τὸ κουαρτῖνον τῶν Βαλεάρεων νήσων, εἰκοσιέξ· τὸ ὑπόδημα τοῦ τσάρου τῆς Ῥωσσίας Πέτρου, τριάντα. Ζήτω ὁ τσάρος, ὅστις ἦτο μέγας! καὶ ζήτω τὸ ὑπόδημά του τὸ ὁποῖον ἦτον ἀκόμη μεγαλήτερον! Κυρίαι μου, μίαν συμβουλὴν φιλικήν. Ἐλέχθη ὅτι τὸ ἁμαρτάνειν ἀνθρώπινον· ἐγὼ λέγω ὅτι τὸ ἁμαρτάνειν εἶνε ἐρωτικόν. Κυρίαι μου, ἐγὼ ὅλας σᾶς λατρεύω. Ὦ Ζεφίνη, ὦ Ἰωσηφίνη! θὰ ἦσουν ἀπαράμιλλος, ἂν τὸ γλυκύτατον πρόσωπόν σου δὲν εἶχε κάτι, ὡσὰν νὰ ἐκάθησεν ἐξ ἀπροσεξίας κάποιος ἐπάνω του. Περὶ δὲ τῆς Φαβουρίτης, ὦ νύμφαι καὶ μοῦσαι! ταύτης ἠράσθη ὁ φίλος μου Βλαχοβιλᾶς. Ὁ Βλαχοβιλᾶς ὁ φίλος μου παρετήρησε μίαν τῶν ἡμερῶν, ἐνῷ ἔβρεχεν, ὡραίαν τινὰ κόρην ἥτις, διὰ νὰ πηδήσῃ τὸ ρυάκιον, τὸ ἐν μέσῳ τῆς ὁδοῦ, ἀνέσυρε μὲ χάριν τὸν ποδόγυρόν της ἀρκετὰ ὑψηλά, ὥστε νὰ ἰδῇ ὁ Βλαχοβιλᾶς ὁ φίλος μου τὰς λευκὰς καὶ καλῶς τανυσμένας καὶ ἀκηλιδώτους περικνημίδας της. Ἰδού, ὦ νύμφαι καὶ ὦ μοῦσαι, ὅθεν ἵκετο ὁ ἔρως τοῦ Βλαχοβιλᾶ τοῦ φίλου μου πρὸς τὴν Φαβουρίτην του. Ὦ Φαβουρίτη, ἔχεις χείλη ἰωνικά! Ὑπῆρχε ζωγράφος τις Ἕλλην, Εὐφορίων ὀνομαζόμενος, τὸν ὁποῖον ἐπωνόμαζαν χειλεογράφον. Αὐτὸς θὰ ἦτο μόνος ἄξιος νὰ ζωγραφήσῃ τὰ χείλη σου. Σύ, τῳόντι, ἐπλάσθης διὰ νὰ λάβῃς τὸ μῆλον, ὡς ἡ Ἀφροδίτη, ἢ διὰ νὰ τὸ φάγῃς ὡς ἡ Εὔα. Τὸ κάλλος ἀρχίζει ἀπὸ σέ. Εἶπα Εὔαν· σὺ τὴν ἔπλασες. Σὺ ἤξιζες νὰ λάβῃς βραβεῖον παρὰ τῆς κυβερνήσεως, ὅτι ἐφηῦρες τὴν κομψὴν γυναῖκα. Ὦ Φαβουρίτη, πρὸ ὀλίγου εἶπες περὶ τοῦ ὀνόματός μου· αὐτὸ μὲ συνεκίνησε. Ἀλλὰ τὰ ὀνόματα πολλάκις πλανοῦν. Ποτὲ δὲν πρέπει νὰ βάλλωμεν βάσιν εἰς τὴν σημασίαν των. Ὀνομάζομαι Φέλιξ, δηλαδὴ Εὐτύχιος, καθὼς ὀρθῶς εἶπες, καὶ ὅμως δὲν εἶμαι εὐτυχής. Ὁμοίως θὰ ἔπλαττο μεγάλως, ὅστις θὰ ἐζήτει χρυσὸν εἰς τὴν Χρυσούπολιν καὶ σαρδέλλας εἰς τὴν Σαρδηνίαν. Δεσποσύνη Δάλια, ἐγὼ εἰς τὴν θέσιν σας θὰ ἐπωνομαζόμην Γαροφαλίτσα. Τὰ ἄνθη πρέπει νὰ ἔχουν εὐωδίαν, καὶ ἡ γυνὴ πνεῦμα. Ὅσον διὰ τὴν Φαντίναν, δὲν λέγω τίποτε· εἶνε μία ὀνειροπόλος, μία φαντασιοκόπος, μία σκεπτική, μία Μὴ μου ἅπτου! Φάντασμα μὲ σχῆμα νύμφης καὶ μὲ αἰδῶ καλογραίας, φάντασμα τὸ ὁποῖον ἐκτρέπεται εἰς τὴν ζωὴν τῆς γριζέτας, ἀλλὰ πάλιν ἐπιστρέφει εἰς τὰ ὄνειρα, καὶ προσεύχεται. καὶ ἀτενίζει εἰς τὸ κυανοῦν τοῦ οὐρανοῦ, χωρὶς νὰ ἠξεύρῃ οὔτε τί βλέπει, οὔτε τί κάμνει· ἀλλὰ περιφέρεται εἰς ἕνα παράδεισον, ὅπου διακρίνει περισσότερα πτηνὰ παρ' ὅσα ὑπάρχουν πράγματι. Ὦ Φαντίνα, μάθε ὅτι καὶ ἐγώ, ὁ Θολωμής, εἶμαι ἓν ὄνειρον. Ἀλλὰ δὲν μὲ ἀκούει ἡ ξανθὴ κόρη τῶν χιμαιρικῶν ἰδεῶν! Ὅλα ἐντοσούτῳ τῆς κόρης αὐτῆς εἶνε δρόσος, εἶνε ἁβρότης, εἶνε νεότης, εἶνε φέγγος γλυκὺ τῆς αὐγῆς. Ὦ Φαντίνα, κόρη ἀξία νὰ ὠνομάζεσο μᾶλλον Μαργαρίτα, διότι μαργαριτάρι εἶσαι τῳόντι καὶ ἀπὸ τὰ πλέον σπάνια καὶ ἐκλεκτά. Μίαν δευτέραν συμβουλήν, κυρίαι μου. Προσέξετε μὴ ὑπανδρευθῆτε ποτέ. Ὁ γάμος εἶνε καθὼς τὸ ἔμβολι εἰς τὰ δένδρα· πιάνει ἢ δὲν πιάνει. Κάλλιον φύγετε αὐτὸν τὸν κίνδυνον. Ἀλλὰ χάνω τοὺς λόγους μου ἐπὶ ματαίῳ. Ἡ μανία τοῦ νὰ νυμφευθοῦν εἶνε εἰς τὰς γυναῖκας ἀνίατος· ὅσα καὶ ἂν εἴπωμεν ἡμεῖς οἱ σοφοί, δὲν θὰ ἐμποδίσωσι τὰς ραπτρίας, κοπτρίας καὶ ἀκεστρίας τοῦ νὰ ὀνειρεύωνται συζύγους μὲ καλάθια γέμοντα ἀπὸ διαμάντια. Στρέφω τὸν λόγον μου πρὸς τοὺς ἄνδρας... Ταξιπραξία, κύριοι!

ΔΙΑΦΟΡΑ

Διετάχθη νὰ μετασταθμεύσῃ εἰς Καρδιτσαρᾶν τὸ 2 εὐζωνικὸν τάγμα εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ 2 πεζικοῦ τάγματος διαταχθέντος νὰ μετασταθμεύσῃ εἰς Μεσολόγγιον.

— Ὑποδιοικητὴς τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἑδρεύοντος 23 πεζικοῦ τάγματος διωρίσθη ὁ ταγματάρχης κ. Β. Βασιλειάδης.

— Διωρίσθη πρόεδρος τῶν συνέδρων τοῦ ἐν Ναυπλίῳ κακουργιοδικείου ὁ ἐφέτης κ. Θ. Βλάχος, ἀναπληρωτικὸς ὁ πλημμελειοδίκης κ. Ἀγαπητὸς καὶ σύνεδροι ὁ πλημμελειοδίκης κ. Ν. Παπαγιαννόπουλος καὶ ὁ πάρεδρος κ. Σ. Γιαννόπουλος.

— Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ Μεσολογγίου, λέγει ἡ «Αἰτωλία» τῆς πόλεως ταύτης, ἐψήφισε πίστωσιν 8,000 δραχ. διὰ τὴν τελετὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Βύρωνος, ἥτις γενήσεται τὴν 25 τρέχοντος.

— Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Μεσολογγίῳ Πρωτοδικῶν ἀνεκήρυξεν ὡς ὑποψηφίους βουλευτὰς διὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν Εὐρυτανίας, γενησομένην τὴν α'. Νοεμβρίου τοὺς κ. κ. Καραϊσκάκην καὶ Ἀποστολίδην.

— Ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας ἐτελέσθησαν χθὲς οἱ γάμοι τῆς θυγατρὸς τοῦ ἄγγλου πρεσβευτοῦ δεσποινίδος Μαρίας Φὼρδ μετὰ τοῦ νέου Ἔλλιοτ, υἱοῦ τοῦ ἐν Βιέννῃ ἄγγλου πρεσβευτοῦ. Τὸν γάμον ηὐλόγησεν ὁ αἰδέσιμος ἱερεὺς κ. D'Arcy.

— Ἐν μέσῳ τῶν εὐχῶν καὶ τῶν συγκινήσεων στενοῦ συγγενικοῦ κύκλου ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Ἡρακλέους Πέρβελη, διευθυντοῦ τοῦ ἐργοστασίου τῶν μεταλλουργείων τοῦ Λαυρίου, μετὰ τῆς κόρης Δεσποίνης Καμπούρη.

— Τὸ Σάββατον ἄρχονται τῶν ἐργασιῶν των τὰ κατὰ τὰς περιφερείας τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ναυπλίῳ ἐφετῶν συστάντα κακουργιοδικεῖα.

— Μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τῶν εἰσαγομένων διὰ τὴν τηλεγραφικὴν εἰσὶν οἱ κ. κ. Βιώννης, Λιακόπουλος, Μαρουδῆς, καὶ Σεμιτέλος.

— Μεταξὺ τῶν φίλων δικηγόρων, οἵτινες ἐκρίθησαν ἱκανοὶ διὰ τὴν θέσιν τοῦ Πρωτοδίκου ὑπὸ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς εἶναι καὶ ὁ χρηστὸς νέος κ. Νικόλαος Μομφεράτος. Σημειοῦμεν πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεως, ὅτι ὁ Νικόλαος Μομφεράτος εἶναι ἀδελφὸς τοῦ εἴρωνος συναδέλφου ἐν δικηγορίᾳ κ. Ἀντωνίου Μομφεράτου, ὁ ὁποῖος ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐννοεῖ νὰ κινηθῇ ἀπὸ τὴν ἐν Ἀθήναις δικηγορικὴν θέσιν του, γνωρίζων ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι οὔτε οἱ συνάδελφοί του θὰ τῷ ἐπέτρεπον τὴν ἀποχώρησιν.

— Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τῆς προχθὲς καὶ χθὲς ἐξητάζετο ἐν τῇ ἀνακρίσει ὁ κ. Α. Ν. Κωστῆς πρόξενος ἐν Βιτωλίοις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν καϋμέδων, δι' ἣν ἐγένετο καὶ ἡ τελευταία εἰς Σμύρνην μετάβασις τοῦ κ. Μητσοπούλου. Κατὰ τοῦ κ. Κωστῆ ἀνηγγέλθη κατηγορία ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Βώρου διὰ τὴν κυκλοφορίαν τῶν καϋμέδων, μεθ' ἣν ἐπῆλθε διαφωνία μεταξὺ τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ εἰσαγγελέως ὡς πρὸς τὴν προφυλάκισιν τοῦ κ. Κωστῆ. Καθ' ἣν ὥραν γράφομεν, συνῆλθε συμβούλιον ἀπαρτιζόμενον ἐκ τῶν κ. κ. Ι. Τσάτσου προέδρου, Σ. Ἀραβαντινοῦ καὶ Π. Βώρου πρὸς λύσιν τῆς διαφωνίας ταύτης.

— Ὑποστάντες χθὲς τὴν νόμιμον διὰ τὴν θέσιν τοῦ Εἰρηνοδίκου δοκιμασίαν οἱ καλοὶ κ. κ. Γ. Σπηλιώτης καὶ Π. Τσίγκος ἐκρίθησαν ἄξιοι διὰ τὴν θέσιν ταύτην.

— Ὁ ἐν Τεργέστῃ ἐμπορικὸς οἶκος τῶν ἀδελφῶν Σταματῆ ἔπαυσε τὰς πληρωμάς του.

— Νέον ἐργοστάσιον γυναικείων ἐνδυμάτων ἱδρύθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ἄνωθι τοῦ χρυσοχοείου τῶν ἀδελφῶν Μαραγκοῦ. Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο, διευθυνόμενον ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Σταματίνας Πλατσούκα, διακρίνεται ἐπὶ λεπτότητι καλαισθησίας, κομψότητι τέχνης καὶ μετρίαις τιμαῖς.

— Σήμερον τὴν 8 μ.μ. ὥραν γενήσεται τακτικὴ συνεδρίασις τῶν μελῶν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Βύρωνος».

— Κατὰ τὴν θέσιν Ἀζόλιμνον ἐν Σύρῳ εὑρέθη ὀκταετὲς κοράσιον πνιγμένον. εἰς ἣν δὲ κατάστασιν εὑρέθη τὸ πτῶμα, κατεδείχθη, ὅτι κακοῦργός τις ἀφοῦ ἐκόρεσε τὰς ὀρέξεις ἐπὶ τοῦ ἀτυχοῦς κορασίου, ἔπνιξεν εἶτα αὐτὸ ὅπως καλύψῃ τὸ ἔγκλημά του.

— Κατεδικάσθη εἰς τριετῆ φυλάκισιν ὑπὸ τῶν ἐν Μεσολογγίῳ Πλημμελειοδικῶν ὁ Εὐαγ. Δαφλούκας, κατηγορούμενος ὅτι κατέστρεψεν ἐν μέρει τὸ ὑδραγωγεῖον τῆς πόλεως ταύτης.

— Κατὰ τὸν «Ἐμπορικὸν Παρατηρητὴν» τῶν Πατρῶν τὸ σύνολον τῆς γενικῆς μέχρι σήμερον ἐξαγωγῆς τοῦ σταφιδοκάρπου, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ φόρτωσιν εὑρισκομένων πλοίων καὶ ἀτμοπλοίων ἀνέρχεται εἰς 66,517 τόνους, τουτέστι εἰς 141,780,761 λιτρ. ἐξ ὧν Κεφαλληνίας τόνοι 3,447, Ζακύνθου τόνοι 3,192 καὶ Πελοποννήσου 59,878.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Μυκόνου ὅτι χωρικὸς κρημνίζων τοῖχον πεπαλαιωμένης οἰκίας εὗρεν ἐντετειχισμένον κρυπτόμενον θησαυρὸν εἰς χρυσᾶ νομίσματα λίαν μεμακρυσμένης ἐποχῆς. Ἔξαλλος ἐκ θάμβους ἥρπασεν ὅσα ἠδύνατο εἰς χεῖρας καὶ ἔδραμε φεύγων. Τὴν ἐπιοῦσαν συνελθὼν ἀπέστειλε τὸν μικρὸν αὐτοῦ υἱόν, ὅστις ἐν ὅλῃ τῇ παιδικῇ αὐτοῦ ἀφελείᾳ, ἐγένετο κῆρυξ τοῦ πράγματος, διὸ πλεῖστοι συνέρρευσαν καὶ διήρπασαν τὰ ἐναπολειφθέντα.

— Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Λαμίας, Κωνσταντοῦλης τις Λιάκης, συμμορίτης ἄλλοτε τῶν λησταρχῶν Ἀρβανιταίων, Βελούλα, Σπανοῦ καὶ ἐσχάτως λήσταρχος ἐν Θεσσαλίᾳ διατελέσας καὶ τὰ ἀποτροπαιότερα τῶν κακουργημάτων διαπράξας, διωρίσθη ὁδηγὸς τοῦ στρατοῦ ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῆς λῃστείας εἰς τὸ τμῆμα Παλαμᾶ· ἕτερός τις δὲ λῃστὴς Κωνσ. Βελετσιώτης ἢ Τσατσούλης καλούμενος διωρίσθη ταχυδρόμος μεταξὺ Τρικκάλων καὶ Καρδίτσης.

— Ἀναγινώσκομεν ἐν τῇ «Φανῷ» τῆς Σύρου: Ἡ ὀκταήμερος κίνησις τοῦ λιμένος καὶ τῆς ἀγορᾶς μας. Εἰς τὸ ὀκταήμερον τοῦτο κατέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα μας 25 διάφορα ἀτμόπλοια προερχόμενα ἐκ διαφόρων μερῶν, ἐκφορτώσαντα γαιάνθρακας περὶ τοὺς 3,000 τόνους καὶ ἐμπορεύματα περὶ τὰ 5,000 δέματα. Ἡ ἐμπορικὴ κίνησις ἦτον σπουδαία, καὶ τὰ ἀτμόπλοια τῆς Ἑλλ. Ἀτμοπλοΐας καθὼς καὶ ἐκεῖνα τῆς Πανελληνίου ἑταιρίας, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ λάβουν τὰ διὰ τὰς ἐπαρχίας στελλόμενα ἐμπορεύματα, Τὸ μέταλλον εἶναι ἄφθονον, καὶ ὁ τόκος περιστρέφεται περὶ τὰ 8 1/2 τοῖς 0/0

— Ἐν Σύρῳ ἐπιπολάζει ἀπό τινος ἐπιδημικὴ νόσος Δάγγειος πυρετὸς ἢ ροδάνθη καλουμένη καὶ μετ' ἐπιτάσεως προσβάλλουσα πάσας τὰς ἡλικίας τῶν κατοίκων.

— Κατὰ τὴν «Εὐνομίαν» τῆς Λαμίας ὁ ἀνακριτὴς κ. Ράγκος κατὰ τὴν ἐν Λοκρίδι περιοδείαν αὐτοῦ ἀνεκάλυψε πολλὰ χρήματα εἰς χρυσὸν ἐκ τῆς κατὰ τὴν Μακεδονίαν διαπραχθείσης λῃστείας τοῦ ἄγγλου Σοῦτερ, ἅτινα κατέσχεν συλλαβὼν συγχρόνως καὶ δύο ἐκ τῶν τῆς συμμορίας ἐκείνης λῃστῶν.

— Κατὰ τὴν «Πανόπην» τῆς Σύρου ἡ ἑλληνικὴ ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρία προτίθεται νὰ προεκτείνῃ τὰς γραμμὰς αὐτῆς μετὰ τῶν κατάπλουν τῶν νέων ἀτμοπλοίων, μέχρι Σμύρνης, Κωνσταντινουπόλεως, τῶν νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους καὶ ἄλλων παραλίων πόλεων τῆς Μ. Ἀσίας.

— Κατὰ τὰς τελευταίας ἐξ Ἄδεν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 18 Ὀκτωβρίου εἰδήσεις, οὐδὲν κροῦσμα χολέρας ἔλαβε χώραν κατὰ τὰς τελευταίας τρεῖς ἑβδομάδας.